

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1901-1921 - 37

Olander, Valborg,

HS L 1:1



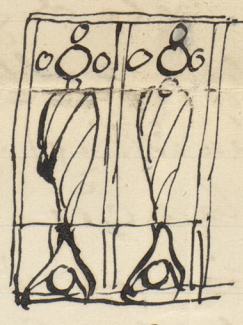
[1910?]

Torra Onsd. e. m. 9. 18.

Nu förs jag inte ringa på en gång till idag, ty snart kan du bli rädd, att jag bara kommer med notation om mord eller penningskrav, när jag kallar ner dig från ditt arbete.

Egentligen ringde du elektriska entreprenören på i middags och begärde 150 kr. Bonnum hade skrivit honom till mig. Som jag sagt Johansson, att jag bara förfogade över 600 för din räkning, svarade jag, att jag skulle försöka pengarna, emedan jag inte kunde få svar till i morgon från dig. Alltså är det nu bara 150 och Johanssons 400, som du behövt göra utlös för. Men jag tvivlar inte på att det bli mer.

Så glömde jag säga i telefonen en idé, som jag har. Ja, att jag får till förtroendepapper att damma det där gallerverket i skaldevarian? Så här ser det ut i all sin enkla skönhet, som skall ritas ut.



Låt mig få det! Damma nämningen.

Tisdagen den 24.

Detta papper hade jag glömt av, men du jag tycker teckningen är så skön, nästan jag inte förstår det, utan berättar. Ja, det elektriska har jag betalt och de resterande 400 till Johansson, ävensom väckenförbrukningsavgiften.

Det är verkligen synd om dig att nödgas ta ett så stort lån. Därför föreslog jag Anders att skriva det ena lätet till 2 papper om olika belopp, så kunde man uppskjuta till den dag du behöver pengarna. Hos Anders finns inte något "konto" att lyfta efter hand", som du skrev, och i Lappbergs bank gäller ny förordning, att högst 500 får tas ut i veckan. Egentligen är det så högt avgift, att räntan blir förräknande, - 30 öre per hundra, om man vill ha mera.

Arkitekt

Boman blev inte så orolig på Moster, som hon Trodde. Tvärtom förklarade han, att det var intressant att resonera med henne. Han hade samma dag läst många pappbitar rörd, och nu sitta de där på prov. Både Gerd och jägmästaren tyckte att det var bra. Och jag också tror, att det var klokt. - Det var visst Anna Holmquist, som hade sett det vita och tyckte, att det såg ut som en stor vit lada. Stök, om de djuren komme och bestämde!

Men nej. Jag fick ju ett brev, att du inte kan.

Det tycka brevet kan man ingenting göra åt. Har du läst det: fruns son, som är död, har skrivit en liten bit som Gustav Adolf. De vill hon att du skall översätta, och till ersättning beger hon 50 Mark med allra föresta. I fall du ändå vill svära, så bifogar jag ett kort.

Här har varit flera dagar i alla bemärkelser. Tropiska värme utomhus, valthistorier en veckas tid (stadfullmäktig, präst, lundsting). Det var jag, som i sist stund fick idén att lancera Gerd Martin. Nu blir hon frimurare förningens kandidat (där borgmästaren, Anna Holmquist, Gerd Martin, Min Lundwall, Anna Sorensen redan är medlemmar) och vald vid de stora valen i jul. Någon misstade om det kunde kosta henne platsen i Valhall, därför att Kåslorn är så uppgitade mot de frimurare J. u. De anses alldeles likvärdiga med Socialisterna. I så fall måste hon naturligtvis säga sig Kandidaturen. Men hon är lycklig och glad över de 52 röster jag skaffade henne och tar emot lyckönskningar till den.

Vad mistat beträffar så var det ett förkeppande av utredning för Johansson. Det sägs, att han aldrig kan få någon plats efter en sådan prövning efter Kåslorn tjänstgöring i församlingen. Gina de Laval har ha flagit omkring alldeles villt i kyrkan för att omvända rösten åt den andre. Så se nu vad denne får för

att du vill lämna. Särskilt, att du är så lång, alla brev! Skicka till mig igen gång.

Praktiskt. Jag vill se om du inte kan göra det, när det inte är alldeles nödvändigt om du inte har något annat att göra. Det är också viktigt att du inte tar för mycket av din tid på det här. Men jag har inte talat om det för dig än. Jag vill se om du inte kan göra det, när det inte är alldeles nödvändigt om du inte har något annat att göra. Det är också viktigt att du inte tar för mycket av din tid på det här. Men jag har inte talat om det för dig än.

Nu har jag visst uttröt hela mitt nyhetsförhållande. Men då Maria har ätit middag här i dag och sagt några saker som rikna om kompletta russiner eller vanföreläsningar. Morten Summa kallar, när Maria en afton ringde upp för att utlysa sin hämforelse över den gudomligt vackert det var därute, har skönt det var!! Och bland annat klokt hon sade i dag era: "Du kan inte tro hur billigt det blir för mig med mitt hus och dräkt." Var det förlåtligt, att jag inte kunde hålla tillbaka en antydning om att det inte var så underligt, när man bodde gratis och hade allt slags handduking gratis? - Jag skall inte trota dig med att berättat vilken ny historia hon då dukade upp, som hon suggererar dig själv att tro på.

Jag tycker allt synd om dig, som har fått så många penningbetygningar. Men jag förstår, att jorden drar dig till sig, att du vill leva helt och hållet för den. När jag skriver, har jag en förmågan, att du är kommen så långt ifrån oss andra, triviala stadbor, att våra intressen skymta förbi dig som något främligt, gäddskigt, innehållsfattigt. Och jag är alldeles säker på att du aldrig mer kan trivas här i en smistad. Jag tror, att det är någon förtroende, som binder dig vid fjärrnejorden. Du tycker kanske, att jag nu låter bitter och avundsjukt på denna siva. Men det är jag inte. Jag är glad, att du är så lycklig, och jag förstår hur du kan vara det. Det ligger i att du har obegränsat att ta utav, inte behöva känna lantmannens vanliga penningbrist, när du ser vad som bör göras.

Tag nu inte detta som häm eller ironi, att jag säger det i samma ögonblick som vi talar om här! Det bekymmersamma ligger i att du har haft mer så mycket här, som du aldrig kan få igen. Fast det kan ju hindra, att tomten får så stort värde, att det uppvisar vad bygget har slukat, om du vill säga.

Ålskade, nu slutar jag med det, som jag borde ha börjat med, nämligen att tacka dig för ditt gäddsbrev. Det är allt en stor misseräkning att inte få ta emot dig i nästa vecka, som jag hade hoppats. Men jag